

Bergljot (90) og Vilma (89) spiller golf hver uke: – Hadde jeg ikke hatt hus og hage hadde jeg vært her oftere

Bergljot og Vilma tar gjerne både en og to turer til golfbanen i uken. Foto: Philip Andre Bergset

Av [Philip Andre Bergset](#)

Publisert: 03. september 2020, kl. 11:02

De ble invitert til golfklubben ved Solastranden etter endt arbeidsliv og har ingen planer om å gi seg.

– Det var sjefen min som spurte meg siste dag på jobb. Hva skal du gjøre nå?, forteller Vilma Karoline Borch Økland.

Hun visste ikke helt, men da sjefen tilbød henne å kjøpe golfutstyr for en billig penge var hun solgt. Sammen med venninnen Bergljot Reimers har hun stilt opp på Solastranden golfklubb både én og to ganger i uken i 22 år.

– Det var ingen som lokket meg inn i dette, men jeg har fått veldig mange gode venner her. Det er ingen dag som er lik på golfbanen, det er helt sikkert, sier Reimers.

De har satt seg ned for å prate med Solabladets utsendte, men blikkene deres går fort mot golfbanen. Det er tydelig hva de egentlig har lyst til å gjøre, og golfkøllene står klare.

– Det er så sosialt, og man får gå i fin natur. Jeg tror ikke det er mange idretter som lar oss gjøre det på denne måten, sier Økland.

Ingen av dem bruker bil, og tar gjerne de mellom 10 og 18 tusen skrittene det tar å gå rundt en full 18-hulls bane.

– Jeg har bare brukt bil tre ganger, og det var på turnering. Da skal det gjerne gå litt fort og litt høyere tempo, sier Reimers til latter fra venninnen.

De to golferne elsker å ta bena fatt på den 18 hull store banen. Bil er ikke nødvendig. Foto: Philip Andre Bergset

Konkurrerer mot seg selv

Selv i deres voksne alder har det aldri vært aktuelt å droppe poengtellingen. Økland mener det er helt nødvendig å telle poeng, både for treningen og utviklingen. Hun har aldri gått en runde uten å skrive resultater.

– Jeg teller selv, alltid. Det har ikke vært aktuelt å verken droppe tellingen eller ta fram kuletavla. Det er klart det hjelper på utviklingen. Det sier jeg til alle som begynner for første gang. Jeg kan se på utviklingen min på de ulike hullene, og for eksempel se at jeg gjør samme feil på hull 12 hver gang. Da kan jeg gjøre noe med det, sier hun.

Reimers er enig, og sier det også er en motivasjon i å konkurrere mot seg selv.

– Absolutt. Det hender jeg står på greenen og tramper fordi jeg ikke fikk puttet som jeg ville. Da kan det også komme noen ukvemsord. Jeg har noen faste fraser, men ikke noe jeg kan gjengi, sier hun og ler.

I tillegg til fin natur og sosiale sammenkomster, mener de golfen er et stort pluss for helsen sin del. I sol, regn eller overskyet vær er det viktig for dem å komme seg ut.

– Hvis jeg først har bestemt meg, skal jeg ut. Jeg har gått mye i regnvær, og kommer tilbake våt til skinnet. Det gir mange friske år, og er mye bedre enn treningsstudio, konstaterer Økland.

Med eget utstyr og god bekledning kommer de langt. Utstyret har de oppgradert underveis og kommer fra ulike butikker og land. Noe er kjøpt i Norge, annet i Argentina og Spania. Foto: Philip Andre Bergset

Ingen aldersgrense

Forrige uke deltok de på klubbturneringen, hvor alle kan spille mot hverandre. De forteller at de det i turneringer kommer spesielt godt fram hvor sosialt idretten kan være. Også til hverdags gir klubben dem godt sosialt samvær.

– Jeg går mest med kjente, men hvis jeg har lyst til å golfe uten at mine faste venner er her så slår jeg følge med hvem som helst. Unge eller gamle, alder er det siste jeg tenker på, sier Reimers.

– Jeg har jo litt respekt for de unge jeg da, svarer Økland og smiler.

I løpet av over to tiår i klubben har de også vært med på mang en turnering og golfreise. I fjor gikk turen til Spania, men venninnene har også vært i Sverige, Danmark, Skottland og Thailand. Klubben har 2150 medlemmer, og alderen strekker seg fra den yngste på fire år, til de som er rundt de to damenes alder.

– Det er utrolig kjekt. Oppfordringen må være; begynn å spille. Så enkelt er det. Hadde jeg ikke hatt hus og hage hadde jeg vært her oftere, sier Reimers, før Økland bryter inn;

– Skulle vi tatt en runde?, spør hun håpefullt.

– Ja, kom. Vi gjør det, svarer Økland kontant.